

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
słp. 12.

N^{ER} 193.

Pojedynczy numer na wolności
wym papierze gr. 10.

PIĄTEK DNIA 19 SIERPNIĄ 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumura.

Dzien godzina	Barometr na 05 v.	Thermi	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf	U W A G I.
7	27 5, 415	+12. 9	+ 8,0	połn: za. słaby	Pochmurno	
18. 12	„ 5 386	+19. 0	+10,0	„ „	pogoda z zmian:	
8	„ 5 070	+20. 1	+10,0	zachodni słaby	„ „	
9	„ 4, 674	+13. 4	+ 8,2	„ „	pochmurno	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW. — Wczoraj donieśliśmy naszym czytelnikom pod tytułem z Paryża, że generał Lafayette złożył izbie deputowanych petycją od członków komitetu polskiego w Paryżu o nakłonienie rządu francuzkiego o uznanie niepodległości Polski. Dziś udzielił im całkowitą tę petycją:

“Deputowani Francyi! Nim Francya wywalczyła własne swobody i prawa, pospieszyła jeszcze przed 50 laty na pomoc szlachtnemu i walecznemu ludowi, który podniósł był sztandar niepodległości i wolności; wspierała go swymi skarbami i własnymi dziećmi; naród ten najpotężniejszy dziś w nowym świecie (*) nie zapomniał, że winien poczęści ludowi francuzkiemu swoje kwitnienie i chwałę. — Przed niewielu laty, Francya zawsze szlachetna i wielkomyślna, gdy idzie o wspieranie uciskanych ludów, usłyszała życzenia i rozpacz starożytnego narodu, niegdy pierwszego w świecie, i dzięki

(*) Ameryka północna.

iej pomocy, Grecya po zrzuconiu czterechsetletnich kajdan, w których ięczała, wydzwigała się z swoich zwalisk i odzyskała swoją narodowość.

“Dziś naród heroiczny, od tak dawna i tylokrotnie bęgący stróżem cywilizacji europejskiej; który stokrotnie odpierał barbarzyństwo, gotowe zalać nasze kraie; naród, który za naszym przykładem powstał, i uczynił to samo, co i my uczyniliśmy, na zasadzie dobrej wiary, naszej dla siebie życzliwości i braterstwa; naród ten woiowniczy, którego życie jest pasmem walk, który nigdy niepodniósł przeciw nam oręża, który od lat 40 cagle dla Francyi krew przelewał, który dzielił nasze niebezpieczeństwa, naszą chwałę i nasze klęsk; naród ten stale wierny naszym nieszczęściom, który walcząc za siebie chciał po trzeci raz zatrzymać nieprzyjacielskie przeciwko Francyi zamiary; naród ten wyciąga do nas ręce, woła głośno ratunku: jeżeli zostaniemy głuchemi na ten głos szlachetny i błagający, lękałmy się upadku Polski. — Deputowani Francyi! stanicie się or-

ganem całego ludu francuzkiego, jeżeli u-
słuchacie głosu Polski, która na was woła:
Ratunku! ratunku! inaczej cuda naszych
męczenników boju, daremne będą, lub tre-
cha krwi, która nam jeszcze pozostaie, na
próżno zboczy tę świętą ziemię, która jest
oyczyzną naszą; ziemię, która w obliczu E-
uropy w sześciu miesiącach przyjęła w łono
swoie zwłoki 40,000 swych bohaterów. —
Cóż więc zrobić dla położenia kresu tak dłu-
gim rzeziom? Niewypadaż uznać urzędownie
poselstwa polskiego w Paryżu, ogłaszając tym
sposobem niepodległość tego narodu? Uznanie
to niestaieź się nieodzownym krokiem
skuteczności układów dyplomatycznych? —
Niepostępując z Polską iako z rządem, jest to
uważać ją iako naród zbuntowany; nieuznać
iey rewolucyi za prawną, jest to chcieć po-
tępiać naszą własną. — Deputowani Francyi
do was należy wznieść głos do tronu popu-
larnego, który Polska pozdrowiła swoim u-
szanowaniem i swemi nadziejami. Waleczni
bracia nasi spieszą na pomoc walecznych bra-
ci belgijskich, nicże dla naszych polskich
niezrobimy? — Spieszcie się deputowani
Francyi, bo jutro może już będzie za późno!
— Wy możecie uratować Polaków, starając
się u tronu o urzędowe uznanie ich narodo-
wości; honor Francyi, spokojność iej we-
wnętrzna i powaga zewnętrzna wymaga, aby
uznała niepodległość Polski. — Taki jest cel
naszey prośby, takie są nasze i całej Fran-
cyi życzenia; takie są równie wasze i wy
ich wysłuchacie. „

Podpisali tę prośbę: *Cauchois-Lemaire, Andre Marchais, Garnier, Pages, Karol Sedillot, jen. Decain, Evarist, Demoulin, Jules de Lasteyrie, Cadet Gassicour, Bonjour, Ed. Ternaux, Alfons d'Herbelot, Jul. Tacherau, xiążę Valmy, G. Dubignot, B. Sarrans młodszy, Kam. Paganol, Chardet, Julien de Paris, N. Lemercier, C. de Lasteyrie, Leonard Chodźko, Cassin, członkowie kamitetu*

polskiego obecni na posiedzeniu d. 5 Sierpnia. Deputowani będący członkami tegoż komi-
tetu, nie mogli połączyć swych podpisów z
podpisami swych kolegów, z uwagi, że pe-
tycja podana jest do izby deputowanych, któ-
rey część oni składają.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

LONDYN 7 Sierpnia. — Dzisiejszy dziennik
Atlas zawiera co następuje :

„Zapewnić możemy naszych czytelników,
że ministeryum nasze zrobiło krok stanow-
czy w sprawie Belgii. Rząd, iak mówią, we
środek jeszcze w wieczór miał wiadomość, że
woysko hollenderskie przeszło granice swoje,
i w nocy zaraz posłany został admirałowi
Codrington rozkaz, aby się udał do Dunow i
tam dalszych oczekiwał rozkazów. Krok, który
Francya uczyniła, posełając Belgom pomoc woy-
skową, nastąpił z wspólnego porozumienia,
i król Leopold ma prawo nietylko Francyi i
Anglii, ale wszystkich mocarstw, które nie-
podległość Belgii orzekły, wezwać pomocy.
Ale że Francya jest najbliższą zagrożonego
kraiu i nappierwey o stanie rzeczy wiedzieć
może, działa też przeto nappierwsza. Po-
wszechnem atoli jest mniemaniem, że zro-
biona szybko przez Francją i Anglią demon-
stracya, ten będzie miała wypadek, że ra-
zem nieprzyjacielskie kroki ukończy, i pokój
między Hollandją i Belgią ustali. „

Nadeszła od naszego w Paryżu ambassado-
ra urzędowa wiadomość o wkroczeniu woy-
ska francuzkiego do Belgii, dała wczoray po-
wód do krótkich sporów w izbie niższej. Lord
Palmerston oświadczył, iż odebrał wiado-
mość o wkroczeniu woyska francuzkiego do
Belgii, ale to nienastąpiło na mocy dawn eys-
zwey umowy między Anglią i Francją, gdyż
podobny wypadek nie mógł bydź przewidzia-
ny. Król hollenderski rozpoczął wojnę bez
poprzedniczo uwiadomienia sprzymierzo-

nych mocarstw, sądząc, iż przez niespodziewany napad odniesie wielkie korzyści.

Dzienniki tutejsze *Kurier* i *Times* powstała mocno przeciw wkroczeniu wojsk hollenderskich do Belgii, i sądzą, że Francya i Anglia potrafią wkrótce pokby przywrócić i Hollendrów upokorzyć.

HAGA 6 Sierpnia. — Wczoray po południu zebrały się obie izby stanów jeneralnych. Minister spraw zagranicznych odczytał im korespondencyą rządu z postami 5 mocarstw w Londynie, i dowiósł, że kroki nieprzyjacielskie przeciw Belgii rozpoczęte zostały. — Na wezwanie prezesa druga izba wybrała komisycę do ułożenia adresu do króla za udzielenie powyższej korespondencyi.

Gazeta rządowa zawiera następujące raporty xięcia Oranii do króla:

*W główny kwaterze Turnhout
dnia 3 Sierpnia 1831.*

Mam honor donieść W. K. Mci, iż dziś poszliśmy 3 kolumnami przeciw Turnhout. Druga kolumna, która wczoray w wieczór jeszcze opanowała wieś Ravels, w pobliżności której stał nieprzyjacielski dowódca Nielon z 2 batalionami i kilku działami, wyruszyła z niej dziś rano i napotkała powyższą nieprzyjacielską kolumnę. Ta po krótkim oporze cofnęła się, a ścigana przez Iszę brygadę 2giej dywizyi opuściła i Turnhout, które miasto osadziła rzeczona brygada. Całe to działanie uskutecznione zostało z bardzo małą stratą. — Druga brygada 2giej dywizyi zajęła Alt-Turnhout; pierwsza dywizya opuściła zaś o godz. 4 rano swój obóz, poszła przez Merxplas i Beerse i stanęła w poprzeg drogi z Turnhout do Antwerpii pod wsią Vorselaer. Brygada jazdy pod rozkazami jenerała Post postąpiła z odwodową artylerycę naprzód aż na wzgórze Ravels. — Ja założyłem tu główną moją kwaterę. — Związki moje z 3 dywizyi zostały dziś przywrócone, trzymają one osadzone wsie Arendonk i Rethy. — Podług na-

deszłego doniesienia wzmiankowane wyżej nieprzyjacielskie wojska pod dowództwem Nielona cofnęły się drogą do Lier, gdzie, iak się, zdaie, połączyły się z niemi inne nieprzyjacielskie oddziały. — Spodziewam się że jutro będę miał zaszczyt donieść W. K. Mci o dalszych zdarzeniach, które wcięgu tego jeszcze dnia zaydą. *Wódz Naczelny wojska, Wilhelm xięzę Oranii.*

Rapport tegoż xcia z Turnhout dnia 4go opiewa:

“Mam honor donieść W. K. Mci, iż główna moja kwatera dziś tu pozostae. Druga dywizya poszła naprzód dla zancowania w Gheel. Druga brygada 1szej dywizyi utrzymuje zajęte wczoray stanowisko na wielkim gościńcu z Turnhout do Antwerpii pod wsią Vorselaer. Trzecia dywizya musi dziś do Moll w kroczyć. Brygada jenerała Post stoi dziś z odwodową artylerycę w Casterle. Jutro spodziewam się przenieść główną kwaterę do Gheel i wojsko posunąć naprzód rzeki. „

Gazeta rządowa zawiera: “Kontradmiral Lowe Aduard donosi, że matkowie i żołnierze naszej flotty d. 3 b. m. rano przy twierdzy St. Marie wylądowali, twierdzę opanowali i po zdjęciu belgijskiej bandery naszą hollenderską wywiesili. Z naszej strony 6 tylko ludzi było przytem ranionych. „

Z Midelburga donoszą pod dniem 3 b. m., “Wczoray późno w wieczór nadeszła tu wiadomość, że wojska nasze opanowały ważne punkta główną groblę i Verlaet w prowincyi Kadzand. Atak z naszej strony nastąpił rano o godz. 8 oba miejscy znajdowały się już w naszych rękach. Później przybyli Belgianie z znaczną siłą przeciw Verlaet; zasłała 4 godziny trwająca potyczka, w której wojska nasze z znaczną stratą nieprzyjaciela odparły. Z naszej strony 2 tylko ludzi było zabitych i 10 rannych. Lądowy związek między 4tym i 5tym Seelandskim powiatem jest więc znowu przywrócony. „

DONIESIENIE.

PISARZ TRYBUNAŁU I WZSEY INSTANCYI

Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa
i Jego Okręgu

Podaje do wiadomości, iż w skutek wyroku prawomocnego na d. 1 Lipca r. b. 1831 między P. Janem Bochenek kupcem i obywatelem tutejszym, tudzież PP. Michałem i Anną z Stolów Wąsowiczami małżonkami zapadłego, warunki licytacji domu na Piasku przy Krakowie w gminie VII. M. Krakowa pod L. 6 położonego zatwierdzającego, między domami P. Andrzeja Auer i PP. Gadowskich małżonków położonego, sprzedany zostanie tenż dom powyższy wzmiankowany z przyległym ogrodem owocowym (którego bliższe opisanie każdego czasu jest do przejrzenia w kancelarji podpisanego pisarza Trybunału) a to na satysfakcyą Zpl. 3000 w monecie srebrney grubey polskiej z procentami i kosztami do obligu urzędowego przed Notaryuszem publicznym P. Antonim Matakwiczem na dniu 6 Listopada 1829 r. zeznanego w akta hipoteczne M. Krakowa na dniu 7 Listopada r. 1829 do księgi VIII Ingrossacyney na karcie 1138 pod L. 590 wpisanego należących; a to przez licytacją publiczną na audyencyi Tryb. I. Inst: odbyć się mającą.

Do licytacji tej wyznaczają się trzy terminy:

Pierwszy na dzień 19 Października.	)
Drugi na dzień 19 Listopada.	(1831 r.
Trzeci na dzień 21 Grudnia.	)

Warunki sprzedaży tej nieruchomości wyrokiem prawomocnym powyżey powołanym zatwierdzone są następujące:

1. Cena szacunkowa tego domu ustanawia się na pierwsze wywołanie w summie Zpl. 10,200 która w braku licytantów na trzecim terminie do $\frac{2}{3}$ części niższą będzie, i od tak niższoney ceny zaraz na tymże terminie licytacja rozpocznie się.
2. Chęć licytowania mający złoży Vadium w gotowiznie 1020 Zpl. w monecie srebrney, od kt. rego składania popierający sprzedarz jest wolny.
3. Nabywca zapłaci podatki skarbowe jakieby się okazały zaległe z wszelkich epok rządów zeszlých i terażniejszego.
4. Nabywca winien będzie zaraz po licytacji zapłacić kosztu sprzedarzy w moc wyroku sądowego, takowe zasądzającego, a to na ręce i za kwitem Adwokata sprzedarz popierającego.
5. Wierkaufy gdyby się jakie okazały zostaną przy nieruchomości i stracone będą z szacunku tak równie i czynsz ziemny gdyby się jaki okazał.
6. Równie stracone będą z szacunku wypłaty w warunkach 2. 3. 4. przewidziane, zaś resztę szacunku obowiązany jest nabywca wypłacić po prawomocności klasyfikacyi za assygnacyami wierzycielom użytecznie umieszczonym.
7. Po dopełnieniu warunków powyżey domieszczonych nabywca uzyska dekret dziedzictwa.
8. Wrazie niedopełnienia warunków powyższych nabywca utraci Vadium i nowa licytacja na jego stratę nigdy zaś na zysk ogłoszona zostanie.
9. Gdyby w ciągu tygodnia po zaliczowaniu znalazł się inny pretendent chcący w myśl art. 105 ust. exek: dać więcej o $\frac{1}{4}$ część wylicytowanego szacunku, obowiązany będzie taką kwotę to jest wyrównyującą $\frac{1}{4}$ części wylicytowanego już szacunku wierzczonym terminie złożyć w gotowiznie w depozyt sądowy.

Wzywają się przeto chęć kupna mający jak równie wszyscy wierzyciele i osoby prawo hipoteczne mające aby pod rygorem prekluzyi na pierwszym terminie licytacji złożyli na Audyencyi Trybunału wszelkie tytuły swych praw i wierzytelności z wykazem własnych pretensyi i nstanowieniem Adwokata.

W Krakowie d. 14 Sierpnia 1831 r.

Kuliczkowski, Pisarz Tryb.